

anime

TRIGUN STAMPEDE

„Ha isten nem ment meg, akkor majd én!”

Írta: tomyx20

A 12 részes 2023-as Trigun Stampede a 26 részes 1998-as Trigun anime remake-je, mely bebizonyította, hogy hozzáértéssel és alázattal felül lehet múlni az eredetit, persze nem minden téren.

A *Trigun*, legyen szó animéről vagy mangáról, Eszeveszett Vash történetét követi nyomon, aki mellé Meryl Stryfe és Nicholas D. Wolfwood szegődik. Teszi mindezt a beszédes nevű Senki-földje bolygón, ahova az emberiség azután kényszerült, hogy tönkretették a Földet, és a kolonizáló űrhajók lezuhantak.

Roberto De Niro és Meryl Stryfe, azaz a racionális, realista régi motoros és az emocionális, idealista frissdiplomás bulvárlapnak dolgozó riporterek autója lerobban a sivatagban, miközben a Humanoid tájfun, a kétlábonjáró katasztrófát keresik. Az, hogy riporterek, csak ürügy lesz arra, hogy kövessék Vash-t, más jelentőséggel nem bír. Főleg azért van rájuk szükség, hogy a nézők rajtuk keresztül ismerjék meg a főszereplőt. A régi animében legalább volt egy romantikus szál Meryl és Vash között, illetve Milly és Wolfwood között. Ezek a remake-ből hiányoznak. Roberto önmagában egy érdekes karakter, de Milly Thompson az eredeti történetben a Wolfwooddal való kapcsolata miatt fontosabbnak számított.

A két újságíró talál egy fegyverest, aki nem szeret harcolni, és az egyik karja elveszett technológiával van pótolva. Szinte azonnal kiderül, hogy

ő Eszeveszett Vash, akinek 6 millió dupladolláros vérdíj van a fején. Innentől velük együtt fedezzük fel ezt a disztópikus világot.

Elsősorban nem a felfedezés és az utazgatás jellemzi a sorozatot, mint az eredetit, hanem Knives terve. A sorozat szerkesztési elve más, mint a korábbié. A kilencvenes években általában 26 részben gondolkodtak. Így, ha ehhez nem volt elég alapanyag a mangaváltozatban, azt kitoldották, így például az első részek csak szórakoztató fillerek voltak, míg jelen esetben a szokások változásával összhangban – a 2010-es és 2020-as éveket a 12

részes szezonok jellemzik, amelyek siker esetén további 12 részes szezonokkal folytatódhatnak egy félévvel vagy egy évvel később – már az első rész bemutatja az alapkonzfliktust (amit az eredeti változat a sorozat közepéig rejtegetett), és a főellenséget, Vash ikertestvérét, Millions Knives is.

Knivesnak van terve, és nem csak kínozni akarja Vash-t. Mutatják, ahogyan a háttérben tevékenykedik, a régi változathoz ez hiányzott. Követni tudjuk, ahogy végrehajtja tervét, miszerint öntudatra akarja ébreszteni a planteket

Vash által, és felszabadítani őket az emberiség szolgálata alá.

A plantek biológiai generátorok, amik mindent előállítanak, amire az emberiségnek szüksége van a túléléshez a sivatagos bolygón (például víz). Ez a függés azonban kölcsönös, hiszen a plantek sem tudnak az emberek nélkül élni, mivel beavatkozás nélkül felélik az erejüket, felrobbannak és meghalnak. Csak tárolókban képesek létezni. Az űrhajózás kora után elveszett technológiává válnak, ami két tényező miatt fontos. Egyrészt az emberiség nem tud már űrhajózni, ezért nem képesek elhagyni a bolygót, másrészt már nem tudnak új planteket létrehozni, ezért a meglévőket kell felélniük, miközben az utolsó plant kimerülése az emberiség végét jelenti majd. Bár eddig nem jutunk el.

Elsősorban nem a felfedezés és az utazgatás jellemzi a sorozatot, mint az eredetit, hanem Knives terve.

A plantek próbálnak élehetővé tenni egy élehetetlen világot. Vash képes kommunikálni velük, és segíteni nekik, mivel ő is egy közülük.

Hiába léteznek jó emberek, az emberiség kollektív szinten mohó, önző és pazarló. Ezt mi is tapasztaljuk. Lehet, hogy csak közvetve, lehet, hogy csak ritkán, de nem tagadhatjuk ezt a tényt. Az emberi természetet bemutatja a sorozat is, amikor az emberek túlerőltetik a planteket, hogy gyorsabban haladjon a városok újjáépítése.

A terjedelem és az animációs technika megváltoztatása már implikálja az eltérések javát.

A grafika fejlődött a 25 évvel ezelőtti változathoz képest, ami el is várható, azonban nem jelenti azt, hogy a háromdimenziós számítógépes animáció szebb lenne. Főleg a karakterdizájnok tűnnek olyannak, mintha még befejezetlenek lennének. Néhány szereplőre a korábbi sorozat vagy a manga alapján rá sem lehet ismerni (pl. Brad). Nem tudom, miért nem lehetett hagyományosabb technikával meanimálni. Főleg, hogy Kétagarú Livio és Wolfwood múltját az árvaházban

hagyományosan rajzolt (nem CGI) némafilmes megoldásokkal mutatja be a sorozat. Ez az Orange stúdió 10. televíziós sorozata, és például a Beastars kevésbé hat művinek/műanyagának, annak ellenére, hogy évekkel korábban készült. De a *Trigun: Badlands Rumble* (*AniMagazin 2.*) film rajzolását is bátran átvehették volna.

A főszereplő és a főellenség frizurájának megváltoztatásának sem látom értelmét, hiszen az animekaraktereknek a legtöbb esetben extravagáns a haja, s itt most divatos és lebutított lett. Azért is fontos tényező ez, mert az eredeti mangában és animében a testvérpár úgy hordja a haját felnőttként is, ahogyan még Rem fésülte és vágta nekik gyerekkorukban. Ez most innen hiányzik, miközben Rem itt van.

Rem Saverem az ikreket felnevelő tiszt, akit Knives megölt a legénységgel együtt, Vash emiatt büntudatot érez. Sajnos Rem dalát is kihagyták az új változathoz, ami bár nem fontos apróság, azonban az eredeti animében a legszebb dal volt. Ezt leszámítva a zenék majdnem olyan hangulatosak,

mint régen. Rock helyett ezúttal popzenét kapunk openingnek.

Összességében azt mondhatjuk, hogy értő kezekbe került a remake, mert megtartotta azt, ami az eredetiben jó volt (például az első rész felépítését, ahol Merylen keresztül találkozik a néző először Vash-sal, vagy a kettejük közti szövetséget), illetve a főhős személyiségéhez fontos elemeket kiemelte; az eredetiben csak a közepén derült ki, hogy hogyan került az emberiség ebbe a világba Vash-sal és Knives-szal, itt viszont már az elején.

Sokkal tempósabb, mint az eredeti, és ez nagyon jól tesz neki. Itt nem engedhették meg, hogy részeken keresztül ne haladjon a történet, ami a többi változatban előfordul az első sorozat 26 részes és a manga 118 fejezetes terjedelme miatt.

„A grafika fejlődött (...) azonban nem jelenti azt, hogy a háromdimenziós számítógépes animáció szebb lenne.”

Az eredeti sorozat és manga eleinte az átlagember külső szemszögéből mutatta a történetet, a remake már inkább olyanéból, aki már ismeri nagyjából a szereplőket, hiszen a nézők már találkozhattak velük korábban.

A tűzharcokon és a történeten fejlesztettek (lásd például a pisztolypárbajt a naplementében), ennek viszont a humoros üresjáratok és a mellékszálak látták kárát.

Hiányoznak az érdekes epizódszereplők (például Briliáns Dinamit Neon), ez a széria sokkal inkább a főszereplőkre koncentrál, Vash-ra, Wolfwoodra, Merylre és Robertóra, a másik oldalon Knivesra, Legatóra, a doktorra és Zazie-ra.

Vash és Knives függetlenek, azaz a hidak az emberek és a plantek között. Ők a két véglet: Vash minden embert meg akar menteni, Knives minden embert meg akar ölni.

- Vashnak minden élet számít, még az ellenfeleket – akik rendre gyilkosok – is meg akarja menteni, ez viszont nem mindig sikerül neki.

- Knives az ellentétje. Az eredeti animében sokkal sorsszerűbb volt a találkozásuk, mint itt. A képessége kötődik a nevéhez, milliónyi kést irányít telekinetikusan.

Nicholas D. Wolfwood, a megtorló, temetkezési vállalkozó, aki a Reményföldre árvaházban nőtt fel. Emberméretű keresztrel jár, ami egyben gépfegyver is. Ellentétes az életfilozófiája, mint Vashnak, szerinte ölni kell az életben maradásért. Legato Bluesummers szerepe némileg eltér az eredeti animétől és a mangától, illetve kevésbé félelmetes úgy külsőleg, mint belsőleg. Nem olyan kiszámíthatatlan és erőszakos, mint az eredeti animében, illetve a ruhája és az arca is „kisfiúsabb” lett. Úgy néz ki, mint Az ötödik elem című filmből Jean-Baptiste Emanuel Zorg. Az eredeti Legato

félelmetesebben ült a parkban, mint ahogyan ez harcol. Illetve kapott egy Rakéta Csapat fílinget is azáltal, hogy Vash többször is meghiúsítja a tervét, a régi változata körül hullottak az emberek.

Az eredeti anime és manga középpontjában Vash állt, a remake-nél a történet. Ezért is más a hangulata. Vash karaktere humoros, de a történet – hogy egy fiú próbálja megállítani a tömeggyilkos testvérét, miközben a világ súlya és büntudat nyomja a vállát – komor. Az eredeti alapanyag Vash emberi oldalára fókuszált, a remake a plant oldalára, ezért másabb a karakter a két változatban, de egy remake-nek pont az a dolga, hogy újítsa.

Nehéz kettős feladatuk van a remake-eknek, újat adni azok számára, akik látták és/vagy olvasták az eredetit, miközben azoknak is érthetőnek kell maradni, akik még életükben nem hallottak róla, csak véletlenül vagy a trailer miatt kapcsoltak oda. A sikerhez mindkettő közönségre szüksége van.

A *Trigun Stampede* azon ritka esetek közé tartozik, amikor a remake jobb az eredetinél, még ha csak hajszálnyival is. A történetet sűrítette, és ezért komorabb lett, a felesleges humoros részeket kihagyta. Hiányzik belőle az a képi humor, amivel az eredeti sorozatban lecsillapították a komoly jeleneteket. Ez a kevesebb, mint felére csökkentett játékidő miatt muszáj volt, de jó döntést hoztak. Habár az új köntös nem áll olyan jól neki, mint amit a kilencvenes években hordott, a manga és az eredeti anime ismerőinek is ajánlott.

„A Trigun Stampede azon ritka esetek közé tartozik, amikor a remake jobb az eredetinél, még ha csak hajszálnyival is.”

Hálás vagyok, hogy hétről hétre várhattam az újabb *Trigun* részeket a 2020-as években, mert nemcsak méltó módon adta vissza a gyerekkorom egy részét, de még ezen túl is egy többször nézős alkotás lett. Visszahozza a kétezres évek eleji hangulatot, amikor az Animaxon néztük a *Trigunt*.

Megjegyzés: ez lett volna a Netflixre készült élőszereplős *Cowboy Bebop* (szintén kilencvenes évekbeli űrwestern) remake célja is, ám az kudarcot vallott minden téren.

Lehetett volna másként is: Nagy kedvencem a Trigun anime, illetve olvastam a mangát is (a Maximumot is, angolul), ezért kiszámoltam, hogy kb. 38 részben fel lehetett volna dolgozni a manga kimaradt fejezeteit. Ehelyett kaptuk ezt a remake-et.

„Visszahozza a kétezres évek eleji hangulatot, amikor az Animaxon néztük a Trigunt.”

Fangirl szemmel

Trigun rajongóként meglepett, hogy ismét előszedték ezt a sztorit, az meg pláne, hogy most sem egy mangahű változatot kaptunk. Ez a döntés persze - ahogy tomyx20 is kiemelte - jól áll az új sorozatnak, de a CGI akció is kellően élvezetes és látványos lett. Így mondhatom, hogy amennyire eleinte tartottam ettől az új Triguntól, végül annyira tetszett, sőt valóban szórakoztat annyira, mint elődje, csak más szegmenseivel. Az új dizájnt is sikerült hamar megszoknom, mondjuk tény, hogy inkább a fangirlöknek kedvez ez az újítás, pláne ha Vash divatos kinézetére gondolunk.

Ami nekem nagyon tetszett néhány epicmenő akciójelenet mellett, az a hatásosabb, komolyabb hangvétel, főként Knives jeleneteit illetően.

Érdekesnek találom, ahogy a már ismert sztorit kezelte/rövid(ebb)re zárta a remake, azonban - és ez már spoiler - mókás volt az utolsó részben az a pár előrevetítés a folytatást illetően, akár az eddig félretett Milly, akár az Eriks szál vonatkozásában. Tetszik ez a döntés is, kíváncsian várom, mik köszönnek majd még vissza a folytatásban, de az biztos, hogy az eddigi plot-variálás a régi nézők számára is kellően érdekes és szórakoztató volt. Egyedül a mellék-/epizód szereplők látták kárát a dolognak, pl. Legato, akiről nehéz elhinni, hogy a folytatásban brillírozni fog. De majd meglátjuk.

- Catrin

Cím: Trigun Stampede

Hossz: 12 rész

Év: 2023

Műfaj: űrwestern

Értékelés: MAL: 7,84

HÁTTÉRKÉP: TRIGUN STAMPEDE

Letöltéshez kattints a képre!

ANIMAGAZIN